

NADCIĄGNAĆ (5) *vb pf*

a *jasne*.

inf nadciągnąć (1). ◇ *fut 3 sg* nadciągnie (2). ◇ *praet 3 pl m pers* nadciągnęli (1). ◇ *con 3 sg m* by nadciągnął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. nadciągać.

1. *Zbliżyć się (o większej grupie ludzi); venire Mącz (3) : Paucos morati dies, dum socii venirent, Kilko dni oczekawali aż ych towarzysze nádciaǵnęli. Mącz 97c, 429b.*

nadciągnąć skąd (1): gdyby ze dwu łtron zaráz nádciaǵnął nieprzyiaciel *SarnStat 424.*

2. *Zdarzyć się, nastać (2) : nie wątpię/ że ten máły vpóminek W. M. wdzięcznie raczy przyiąć ode mnie ná ten czás/ áż co więtszého dali P. Bog nádciaǵnie. GrzepGeom B3v; ták grodzić/ coby ná drugi rok grodzić nie trzebá/ poki śiew nie nádciaǵnie. GostGosp 96.*

Formacje współrdzenne cf CIĄGNAĆ.

KW